

“अथाभे चैव कन्यायाः स्नातकयतमाचरेत्” इति ।

ज्ञान न० स्ना-भावे ल्युट् । १ शोधने २ कवनाहने ३ मज्जने च तत्र मन्त्रादिकारणभेदादपि च आ० त० तत्प्रकार-भेदादि च दर्शितं यथा

“तल्लः “चतुर्थे च तथा भागे ज्ञानार्थं मृदमाहरेत् ।

तिलपुष्पकुशादीनि ज्ञानार्थं स्नातृनि जले” । कुश्यादिति शेषः । तथा च “अस्नात्वा चाप्युक्त्वा च भुङ्क्ते-ऽदन्वा च यो नरः । देवादीनामृणी भूत्वा नरकं प्रतिपद्यते” । “अस्नात्वा नाचरेत् कर्म जपहोमादि किञ्चन । बालास्तेदसमाकीर्णः शयनादुत्थितः पुमान् । अत्यन्तमलिनः कायो नक्षिद्रमलिनः । अय-स्येव देवा-ल्लो गतः स्नानं विशेषनम् । प्रातःस्नानं प्रशस्यति दृष्टादृष्टं हि तत् । सर्वमर्हति पूतात्मा प्रातःस्नायी जपादि अद्यामाह यदि वा मोहात् रात्रौ दुश्चरितं कृतम् स्नानेन तत् सर्वं शोध-यन्ति हिजातयः” । अदृष्टं प्रत्य-

वायपरीहारादि । प्रातः स्नानं

स्नायस्वकिरणयसां प्राचीनवत् इति

विष्णुक्तेः । प्रातःस्नाने मध्याह्नस्नानधर्मातिदेशमाह

कात्यायनः “यथाह्नि तथाप्रातर्नित्यं स्नायादनाह्नरः ।

दलान् प्रक्षाल्य मद्यादौ गेहे चेतदनन्ववत्” । यथा

तथेति कर्त्तव्यतया । सा च “आचरेदुपसि स्नानं तर्प-

येद्देवमातृपुत्रान्” इति जाबाल्युक्ता । वैदिके कर्मणि

वामहस्ते वज्रतरकुशान् दक्षिणेन पवित्रं धारयेत् ।

तथा च छन्दोगपरिशिष्टम् “हस्ताः प्रचरणीयाः स्युः

कुशा दीर्घाश्च वर्हिषः । दम्राः प्रवित्रनित्युक्तमतः सव्या-

दिकर्मसु । सव्या बोपपङ्कः कार्यो दक्षिणः सपवित्रकः” ।

प्रचरणीयाः पार्षणपञ्चयज्ञादिकर्मातृष्ठानाह्वीः । वर्हिषः

वज्राद्याद्याः । यतस्तत्तत्कर्मसु कुशविशेषा वज्राः ।

अतः सव्यादिकर्मसु वास्याविशेषपूर्व्याः कुशाः पवित्रम् ।

बोपपङ्कः वज्रतरकुशयुक्तः सपवित्रको विमिश्रद्विदल-

युक्तः । विशेषमाह स एव “अनलर्गर्भिणं सामं कौशं

द्विदलमेव च । प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्तु कुत-

चित्” । अनलर्गर्भिणं अनलर्गर्भशून्यम् । तथा च

गीतकः “अनलस्तद्वत् यौ तु कुशौ प्रादेशसम्मतौ ।

अनलश्छेदिनौ सापौ तो पवित्राभिधायकौ” । “एतद-

भावे कुशपल्लवतृणं तत्र वा सप्तप्रहरतृणवचनात् ।

तदु यथा “चतुर्भिर्दमैर्गर्भैश्च त्रिभिर्दमैर्गर्भैश्च वा ।

पवित्रं कारयेन्नित्यं प्रशस्तं सर्ववर्धकम्” । विद्याकर-

वाजपेयिधृतम् “पवित्रं तु द्विजः कुश्यात् कुशपल्लवेन

वा । पल्लवेन वा कार्यं नैकपल्लव्यं कुतचित्” ।

एतद्दर्शनात् दम्राः पवित्रनित्यत्वेवमपि व्याख्येयम्

मार्कण्डेयः “सर्वकालं तिलैः स्नानं पुण्यं आरोग्यं

वीर्यनिः । श्रीकामः सर्वदा स्नानं कुर्वीतामृतकैरनरः ।

सप्तर्षी नवमीक्ष्वैव पर्वकालञ्च वर्जयेत्” । विष्णुधर्मोत्तरे

“त्वराक्रोधौ तथा रक्तौ दिवकर्मणि परिहृतेः । इदुराचः

पयश्चैव ताम्बूलं फलमौषधम् । भक्षयित्वा तु कर्त्तव्याः

ज्ञानदानादिकाः क्रियाः” । मविष्णोत्तरे “स्नातुस्तु

वरुणस्तेजो जुहुतोऽग्निः श्रियं हरत्” । भुङ्क्षानस्य यम-

स्तायुस्तस्माच्च व्याहरेत् त्रिष्टु” । स्नातुः स्नानं कर्त्तव्यः ।

अशुचैरवगाहनानन्तरं स्नानमाह योगियाश्ववल्कदः “त-

प्पुमेवावगाहेत यदा चेदशुचिनरः । आचस्य तु ततः

पश्चात् स्नानं विधिवदाचरेत्” । वामनपुराणम् “ना-

भिमात्रजले गत्वा स्नात्वा केशान् द्विधा द्विजः । निरभ्य

कर्णौ नासाञ्च त्रिःशतौ मज्जनं ततः” । तत्रैव दृष्ट-

याश्ववल्क्यः “स्नातसं संमुखो रुज्जेत् यत्नापः प्रव-

हन्ति वै । स्यावरेणु मृहे चैव सूर्यसममुख काञ्चिद्” ।

हारीतः “नाहरो न मुक्ता न जीर्णवासा न रुज्जवासा

न नग्नो नाश्रु न नावसक्तिको नाकङ्कृतो नाजलं

नास्नाते जले नाकुले नाशुचौ न प्रभृतजले न नाभेरस-

जले न चत्वरे नोपहारे न रुज्यायां न निशायां स्नाया-

दिति” । चत्वरे काकादिवत्स्थले इति श्रीदत्तः । उप-

हारे द्वारसमीपे । अत्रैकेन मुनिना नग्नवस्त्रवाससो-

निषेधस्याभिधानात् स्नाने दिवासस एवाधिकारः प्रती-

यते । एकवस्त्रज्ञाने दोषमाह सप्तप्रहरतृणमदिष्टे गो-

तमः “एकवस्त्रेण यतस्नानं मूल्या विज्ञेयं चैव हि ।

स्नातस्तु न भवेत् शुद्धः श्रिया च परिहृयते” । अतएव

“स्नानं तर्पणपर्यन्तं कुश्यादेकेन वाससा” इति यदि

समूलं तदा प्रेततर्पणपरमिति “तत्रैकवस्त्रा स्नानम्”

इत्यादिना एकवस्त्रत्वावधानात् “एकेन एकजातीयेन” इति

वाचस्पतिभिन्नाः । “येन वाससा स्नानं कृतं जलस्य तु तेनैव

तर्पणम्” इति कृत्यतत्त्वावयवः । न च “स्नानाद्यास्तु

दातव्या मृदस्त्रिषो विष्टुद्वे । जलमध्ये तु यः काचत्

द्विजातिस्नानदुर्वचः । भिष्मिष्यति यदस्त्रं स्नानं तस्य

दृष्टा भवेत्” इति वशिष्ठवचने स्नानस्याप्यपि तदु-

पक्षमिति एकवस्त्रनिर्देशेन च कानेऽप्येकवस्त्रमिति